

(Pàgines 4 i 5)

Mariona Casas:
"Els mestres han de ser un model d'ús de la llengua per als alumnes"

(Pàgines 6 i 7)

El ChatGPT en el món acadèmic: els experts analitzen els pros i els contres de la nova tecnologia

(Pàgina 10)

Alba Navarro i Ferran Erra, dos 'alumni' amb compromís social

(Pàgina 11)

Un 'laboratori' al Remei de Vic per trencar amb les bretxes digitals

(Pàgina 12)

Les parades del Campus Market tornen després de la pandèmia

(Pàgines 8 i 9)

Vint anys d'un grau que avançava el futur

Els estudis de Comunicació Audiovisual celebren l'aniversari en canvi constant

De les primeres càmeres digitals a les tecnologies immersives. El grau en Comunicació Audiovisual celebra el vintè aniversari d'una aposta que la Universitat va fer mirant cap al futur i que ha estat molt ben acollida. La celebració es fa amb

actes diversos durant tot el curs i amb la mirada posada en l'evolució constant d'aquest àmbit, que demana professionals polivalents. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC) va escollir Vic per entregar els seus premis anuals.

Els estudiants de Comunicació Audiovisual de la UVic-UCC

(Pàgines 2 i 3)

Pràctiques fora del Primer Món

Més de 60 estudiants del campus de Vic fan les pràctiques d'aquest curs en països que surten fora del circuit habitual, una demanda que creix

El Nepal, Tailàndia, Costa Rica, el Senegal, el Marroc, Colòmbia... el mapa de les pràctiques que fan els estudiants de grau es va ampliant amb la incorporació de països que no són d'Europa ni de Nord-amèrica. La demanda per treballar en

altres llocs del món és creixent, en alguns casos combinant la formació amb projectes de cooperació. Des del vicerectorat de Relacions Internacionals es veu amb bons ulls la demanda d'uns estudiants que expliquen que els ha canviat les vides.

Quan pensem en els llocs on fan pràctiques els estudiants de la UVic-UCC ens poden venir al cap els Erasmus europeus. O com a molt, estades en universitats de Nord-amèrica. Però hi ha altres destins menys habituals i que donen aprenentatges tant o més valuosos. Aquest curs, per exemple, més de 60 futurs graduats són en països dels que no considerem del Primer Món. Els que ja ho han fet ho valoren com a molt, estades en països dels que no considerem del Primer Món. Els que ja ho han fet ho valoren com a molt, estades en països dels que no considerem del Primer Món.

Un món de pràctiques

Més de 60 estudiants de la UVic-UCC han fet estades aquest curs en països que no són del Primer Món

Vic

Jordi Vilarrodà

La UVic-UCC té el seu propi mapa del món. El dels països on estan escampats els seus estudiants en pràctiques. Sobretot els d'Europa, que és la casa comuna dels *erasmus*, assumits des de fa anys com a part de la normalitat de la carrera. Aquest curs 2022/2023, la Universitat ha gestionat gairebé 700 estades de pràctiques a l'estranger només en el campus de Vic (s'hi inclouen també els estudiants de Medicina compartits amb el campus de Manresa). Estudiants de grau i de màster que s'han escampat buscant una altra perspectiva en les seves especialitats. I d'aquests, són més d'una seixantena els que han optat per països fora de l'àmbit del Primer Món i de l'hemisferi nord. Alguns que, des d'una mirada eurocentrista, considerariem fins i tot *exòtics* per a una formació universitària.

“En funció dels interessos dels estudiants, mirem de cobrir totes les destins possibles”, explica Josep Bau, vicerector de Relacions Internacionals de la UVic-UCC. Hi ha futurs graduats que busquen, a part de la formació, “una experiència afegida que els doni una visió complementària del que estan estudiant”. I que sol anar lligada a un “interès per conèixer contextos socials i sanitaris diferents de l'uropeu”. És el cas, per exemple, dels estudiants de Medicina que trien països d'Amèrica Llatina o de l'Àfrica. Hi ha projectes en què la formació es complementa amb projectes de cooperació “en línies paral·leles”. Aquí hi hauria els que es porten a terme des de la Facultat d'Educació i que conflueixen amb iniciatives de l'Ajuntament de Vic en llocs com Gàmbia, el Senegal o el Nepal. Periòdicament, es troben amb la Regidoria de Cooperació de l'Ajuntament per coordinar-se. “Hi ha algunes d'aquestes relacions que ja venen de lluny”, com la d'Options Catalunya Nepal. I també que tenen la implicació directa del professorat. “El que surt de les facultats, procurem que pugui conti-

“És una part central de la formació”

Vic Sigui en un destí més proper o més llunyà, sigui en una empresa, en un centre educatiu o en un d'assistencial, la pràctica “és una part central de la formació”, diu Josep Bau. En el càrrec de vicerector de Relacions Internacionals, ha continuat la tasca que durant anys havia realitzat Joan Masnou,

que després va ser rector de la UVic-UCC. Bau és biòleg i observa satisfet que en la seva àrea d'experiència, la de les biociències, creix també l'interès per destinacions llunyanes, vinculades sovint a projectes de medi ambient. I esmenta el cas dels alumnes de Biologia que van ser a Uganda, fa un any, per fer un curs de conservació de fauna.

Nepal, el destí més demanat

Vic El Nepal i Colòmbia lideren, amb 11 i 10 estudiants, els països extracomunitaris on fan pràctiques els estudiants de la UVic-UCC. Per darrere venen el Marroc, Senegal

i Gàmbia. També hi ha futurs graduats que han escollit Mèxic, Argentina, Brasil, Costa Rica, Perú o Tailàndia, entre d'altres destins. A la fotografia, estudiants a la UVic-UCC amb els infants acollits per Assistance Nepal.

nuar i fer-ho créixer”, diu el vicerector. Promoure la mobilitat d'estudiants fora d'Europa és un objectiu compartit fins i tot

des del programa Erasmus, que ara també beca estades extracomunitàries. Des del vicerectorat es té clar que aquesta “és una experiència

de vida”, que no es limita al que pots aprendre durant el període de pràctiques, sinó “al que pots aplicar després”. La mobilitat dona iniciativa,

i des del punt de vista de la formació, “és evident que com més perspectives incorpores, més enriquiment personal en treus”.

Però tot això no està exempt de dificultats. La gestió d'estades extracomunitàries no és fàcil, a vegades. “Cal trobar una agència de confiança amb qui col·laborar, i costa de fer quallar la relació”, sobretot si comença de nou. Hi ha casos, però, en què ja es veu d'una vinculació d'anys. Els convenis amb els *partners* de cada país són imprescindibles perquè l'estudiant ha de tenir un tutor. Tota la gestió de les estades internacionals es porta des de la Unitat de Pràctiques Internacionals, del Servei de Carreres Professionals, on treballen quatre persones que es desviuen perquè els estudiants puguin resoldre tota la part burocràtica que comporten les seves estades a l'estranger. “Nosaltres hem de ser uns *facilitadors* per fer-ho possible”, explica Núria Costa, una de les integrants d'aquest servei. Es coordinen amb les facultats de cada estudiant i també amb la institució o empresa del país d'acollida.

La UVic-UCC ha recuperat la mobilitat en la postpandèmia

da. “Alguns països són més complicats que altres”, diu Costa, que també posa com a exemple les dificultats que hi ha actualment amb la Gran Bretanya. Destaca també el fet que alguns dels estudiants “són molt proactius” a l'hora de buscar pràctiques, sobretot en destins poc habituals, “i ells mateixos ens fan la proposta”.

El que sí sembla superat definitivament, per sort, és l'impacte trencador que va tenir la pandèmia en la mobilitat internacional d'estudiants. “Les dades que tenim ara ja són de retorn a la normalitat, hem tornat a créixer”, diu el vicerector, que va assumir el càrrec l'any 2018 i li ha tocat viure tot aquest període.

Jaume Vallespir: “Em vaig adonar al Nepal de la sort d’haver nascut aquí”

Vic Al Nepal, si el tutor legal d’un infant entra a la presó, el nen o la nena ingressa amb ell. Una organització, Prisoner Assistance Nepal, vetlla des de fa més de vint anys per poder-los treure legalment d’aquest ambient i donar-los l’oportunitat de tenir un futur millor. I amb aquesta entitat va fer les seves pràctiques internacionals Jaume Vallespir, que ara està estudiant el darrer curs de Ciències de l’Activitat Física i de l’Esport (CAFE). Natural de Pollença, i ben arrelat a Vic des que fa començar-hi a estudiar, sentia la necessitat de “canviar la monotonia i buscar noves experiències” compatibles amb els seus estudis. D’aquí la tria que va fer. Va marxar al país asiàtic amb un grup de set estudiants de la UVic-UCC que es repartien per diferents projectes, dos dels quals també en el mateix que ell. I el seu destí va ser una casa d’acollida amb uns 90 nens i nenes, per als quals programava activitat física quan acabaven les classes. “Però també hi fèiem de tot, des de fer classes de matemàtiques o de castellà a rentar la roba o donar un cop de mà a la cuina”. Assegura que aquesta experiència “m’ha obert la ment”, i sobretot el va fer adonar “de la sort d’haver nascut aquí, del privilegi que tenim de viure en el nostre context social... allà per a molts el somni és sortir del país”. On diu, per cert, que hi va conèixer “gent encantadora”.

Guiomar Bonet: “Al ser a Tailàndia vaig tenir clar la feina que volia fer”

Vic Està en el tram final dels estudis de Biologia a la UVic-UCC, però Guiomar Bonet, de Deltebre, es defineix: “Soc bussejadora”. Ja ho tenia clar, que era una de les seves passions. Però li ho va refermar l’estada de pràctiques que va fer a Koh Tao (Tailàndia), entre agost i setembre de l’any passat. Allà va participar en projectes d’ecologia marina. Un dels més destacats, el CoralWhatch, de la Universitat de Queensland (Austràlia), que mesura en diferents punts del Pacífic l’estat dels coralls. “Hi ha episodis de blanqueig”, pèrdua del color deguda a efectes del canvi climàtic i que precedeix la destrucció dels esculls de coral i la magnífica fauna que els té com a hàbitat. I no només aquest: va treballar en un altre projecte de detecció de microplàstics a la sorra de les platges, i en iniciatives d’educació ambiental. “Després dels dos mesos, m’hi vaig quedar més temps, formant-me com a bussejadora”, diu Bonet. No té cap dubte que “és la feina que sempre havia volgut fer”. El treball de final de grau que està fent estudia una aplicació que permeti al món del busseig aportar dades a la investigació dels coralls. Mentrestant, treballa en una empresa de submarinisme de l’Ametlla de Mar. A Tailàndia, per cert, la UVic-UCC no hi tenia cap conveni. Ella es va buscar el lloc per fer pràctiques “i des de la Universitat em van ajudar molt”.

Marc Casas: “Vaig anar a Costa Rica perquè hi començava des de zero”

Vic A Costa Rica hi ha una serp especialment verinosa, un tipus de cròtal que es coneix allà amb el nom de *terciopelo*. Marc Casas, de Caldes de Malavella, que estudiava Comunicació Audiovisual a Vic, ho desconeixia en el moment en què va triar al país centreamericà per fer les pràctiques. I sobretot tenint en compte que tota la vida havia tingut fòbia a les serps. L’any de la postpandèmia, quan va travessar l’Atlàntic, no sabia encara que les seves pràctiques acabarien donant com a resultat un documental... sobre la serp *terciopelo*. “La majoria de la gent tria llocs coneguts per tenir més oportunitats, a mi em va semblar que en tens més quan vas a un lloc on es comença des de zero, on no tinguin res en audiovisual”. Era el cas de la Fundació Corcovado, entitat conservacionista per a la qual va treballar, i que el va portar a conèixer la realitat de Rancho Quemado, un petit poble on tothom havia conegut morts per picades de la *terciopelo*. La relació d’aquesta gent que treballa la terra amb el perillós ofidi, tot i que ara s’ha trobat un antídoto per al seu verí, és l’eix del documental *Rancho Quemado*, de 25 minuts, que estrenarà per la tardor. Les pràctiques que va fer li van canviar la vida, i l’encaminen cap al que sempre ha estat el seu somni: “Treballar per al *National Geographic*”.

Entrevista a Mariona Casas, coordinadora del doble grau de Mestre d'Infantil i Primària

“No és igual ensenyar l'anglès que en anglès”

Vic

Jordi Vilarrodà

Ara fa deu anys que es va començar a impartir el doble grau de Mestre d'Educació Infantil i Primària. Ha aconseguit l'objectiu?

L'any 2013, totes les universitats catalanes que teníem Facultat d'Educació vam crear amb el govern el Programa de Millora i Innovació en la Formació de Mestres, el germen de tots els canvis que s'han anat produint. Un dels punts clau era fer dobles graus: les escoles tenien unes necessitats, i es podia innovar pensant a fer dobles graus per atendre-les. Aquí, el degà Francesc Codina va fer una proposta arriscada, però que va funcionar: un doble grau d'Infantil i Primària amb menció en llengua anglesa. En cinc anys, fan dos graus.

I la menció en anglès, que era específica de Vic.

Perquè quan Mestre era una diplomatura de tres cursos, aquí ja hi havia l'especialitat de llengua anglesa. Ens havíem de diferenciar.

Té altres singularitats.

És un estudiant que té vocació de mestre, però no té clara l'etapa educativa. I que li agrada l'anglès. Si es compleixen les tres condicions, li va com anell al dit.

Els últims cursos, hi havia hagut una baixada del nombre de matriculats a Mestre, que ara ha tornat a remuntar. Com s'ha comportat aquesta titulació?

La diversificació ha fet que els estudiants es vagin resituant. En aquest cas, tenim pocs estudiants perquè és un grau molt concret, oferim 40 places per curs.

Es demana un nivell concret d'anglès, per entrar?

Al començar es demanava B1, però des de l'any passat aquest requisit no es demana en l'accés, i nosaltres el garantim en el primer any. A l'acabar el primer curs els fem la prova per garantir que tinguin el B1. No s'ha de tenir un nivell molt alt, perquè una part de la nostra responsabilitat és que els alumnes es formin. Però els ha d'agradar! Hi ha alumnes que no els agrada l'anglès, a aquests no els ho recomano. A quart curs, han de poder fer unes pràctiques interna-

cionals en què han de tenir un mínim de B2. D'aquí a un temps, ja el podem avançar, però és una roda: s'ha de millorar en els mestres que ara estan formant. I a la Universitat, tenir professorat que pugui ajudar els alumnes a saber anglès. Que quan vagin a fer de mestres a les escoles siguin bons docents d'anglès. A vegades ha estat aquesta la mancança.

I ara ja no és només de la classe de llengua anglesa. També es tracta que altres assignatures es facin en anglès, a les escoles. Explicar matemàtiques o ciències naturals en anglès requereix un nivell més alt?

Els nostres alumnes han de saber molt bé la llengua, i saber-la ensenyar. Però també impartir altres assignatures en anglès, com vostè diu. Se'n diu Content and Language Integrated Learning (CLIL), és a dir, Aprenentatge Integrat de Continguts en Llengua, i a les escoles ja ho estan fent. De fet, no deixa de ser una immersió: aprofitar els espais d'aprenentatge utilitzant l'anglès com a llengua vehicular. Però per fer això el docent s'ha

“El perfil és el d'un estudiant que té vocació de mestre, però no té clara l'etapa. I li agrada l'anglès”

de preparar. No és el mateix ensenyar anglès que integrar l'anglès com a disciplina que integrar-lo en l'aprenentatge d'un altre contingut, és a dir, ensenyar l'anglès o ensenyar en anglès. I és el que es fa en el doble grau.

Hi ha mestres que potser s'han posat a fer-ho sense tenir prou eines?

De fet, a les escoles hi ha l'especialista d'anglès, un perfil concret que considera el Departament d'Educació. És el docent que sap com plantejar una assignatura ensenyant-la en anglès: com seqüenciar continguts i treballar vocabulari –el lingüístic i el propi de la matèria–. L'èxit d'aquest doble grau és precisament la polivalència.

Un mestre que arriba a una escola i tant pot fer classes a P3 com a sisè, que li poden encarregar l'anglès del cicle superior o la tutoria de primer curs. El mestre polivalent és una necessitat de l'escola del segle XXI.

Del doble grau en surt un mestre generalista?

És un mestre generalista, sí. Pot fer matemàtiques, llengua... Poden adaptar-se: n'hi ha que estan a Primària o a Infantil, n'hi ha que fan anglès i que no. I no em deixo la llengua catalana: són mestres que estaran en el sistema educatiu català, que el sàpiguen bé i el sàpiguen ensenyar.

Com arriben, de nivell d'anglès, els joves? Encara anem molt per darrere del que seria homològic a altres països europeus?

Si venen a un doble grau com aquest, és que tenen interès. En general, en el nivell d'anglès, tots els nivells educatius hi tenim una part de responsabilitat. Però aquí la nostra responsabilitat és que, en cinc anys, arribin a tenir una competència comunicativa, lingüística i didàctica per ser bons docents. I en cinc anys hi ha temps, perquè fan la meitat d'assignatures en anglès. I la menció implica fer pràctiques i els dos treballs de final de grau.

Millorarà la competència en anglès en les noves generacions? L'integraran d'una manera més natural, no només a través de l'escola?

Els infants de Primària també tenen contacte amb l'anglès a través de xarxes com YouTube. Ara ja no l'aprenen només a l'escola. Amb el temps, es notarà, i les recerques ho demostraran.

Idioma a part, és bo que hi hagi mestres que puguin fer Infantil o Primària? Vist des de fora, almenys, no sembla que hi hagi una divisió tan clara entre aquestes dues etapes educatives.

L'escola es parteix per etapes, ha d'haver-hi una partició, però és antinatural. Un nen acaba P5 i al cap de tres mesos comença el nou curs en una altra etapa... i és el mateix nen, que va evolucionant, no ha canviat tant. Tenir referents a l'escola que coneixin el contínuum d'aquests infants, i que cada

vegada hi hagi menys diferència entre una etapa i l'altra. És igual que en el canvi de Primària a Secundària, que cada vegada es demana més d'evitar grans canvis. No se'ls ha de canviar les regles del joc massa de pressa.

L'ocupabilitat d'aquests dobles graduats, és bona? Els costa poc trobar feina?

Ara tenim al carrer cinc promocions, aquest mes de juny es graduarà la sisena. Tenim índexs d'ocupació alts, tot i que depenen en gran mesura del Departament d'Educació, el principal ocupador. De quan es convoquen places. Quan la contractació es pot fer directament, com la concertada, demana aquests mestres.

En els graus de Mestre, les pràctiques són fonamentals. En aquest, es fan a l'estranger?

Quan es dissenya el pla d'estudis, es té clar que han de passar per totes les etapes educatives, en aquest cas a Infantil i a Primària. A quart i cinquè curs fan les pràctiques de la menció en anglès. Un curs a Infantil, i un altre a Primària. I aquest segon ha de ser internacional. Van

“En el nivell d'anglès actual, hi tenim una responsabilitat des de tots els nivells educatius”

a veure bons models d'ensenyament de l'anglès en contextos semblants al nostre, és a dir, en els quals l'anglès no és la primera llengua.

Ens podríem imaginar que van a països angloparlants, però justament no és això el que es busca...

Van a veure estratègies diverses, que els donin eines per quan tornen aquí: anglès com a immersió o anglès com a segona llengua. Els contextos són molt diferents, a Colòmbia o a Finlàndia. Aquest any n'hem tingut també a Dinamarca, Alemanya, Països Baixos, Argentina, Eslovènia... Al Regne Unit també n'havíem tingut (ara no, perquè amb el Brexit és més complicat), però en

ciutats com Birmingham, on l'anglès no és la llengua majoritària familiar. No vol dir que sigui reproducible aquí, perquè els contextos són diferents. Anem a Finlàndia i ens adonem que el que es fa allà no es pot fer igual aquí. Però ens dona pistes. La capacitat que tenen les pràctiques internacionals perquè els estudiants madurin és extraordinària.

I sense marxar de casa, els estudiants del doble grau aprenen també a prop de casa. El programa de mentoratge els ha portat a les escoles de Vic. Com i amb quina finalitat?

En el doble grau, vam aprofitar l'avinentesa perquè els alumnes a primer ja anessin a l'escola, encara que les pràctiques comencin a segon. Vam començar el programa de mentoratge. Això vol dir anar a un centre educatiu de Vic un dia a la setmana. Des de 2017, com que havíem vist que era beneficiós, s'ha estès del doble grau a tots els altres de mestre. Actualment, tots els alumnes de primer fan aquesta estada, que posa en relleu com d'important és la relació entre l'escola i la universitat. Mestres en actiu i professors d'universitat, si estem junts, treballem entre iguals i compartim expectatives i podem ajudar els futurs mestres a figurar-se què vol dir la seva feina. A construir el que en diem la identitat docent.

Una doctora en Didàctica de la Llengua que reivindica la necessitat de l'oratorària

Vic Fa poques setmanes, Eumo Editorial va publicar una segona edició revisada i ampliada del llibre *L'oratorària a l'abast de tothom*, del qual Mariona Casas és coautora al costat de dos altres professors, Josep M. Castellà (UPF) i Montserrat Vilà (UAB). Reivindica la necessitat de tornar a prestar atenció a la llengua parlada, a la capacitat d'articular un discurs oral, que aquí el sistema educatiu ha menystingut, a diferència d'altres països del nostre mateix entorn europeu. Mariona Casas, de Vinyoles d'Orís, és doctora en Didàctica de la Llengua i la Literatura, i professora de la Facultat d'Educació de la UVic-UCC des que va deixar la carrera periodística per dedicar-se a la docència. En un lloc i en l'altre, la llengua ha estat la seva eina de treball, i per això dona una gran importància a l'ús que en fan els docents, seguint un criteri que des de la creació de l'Escola de Mestres l'any 1977 a Vic ha estat meridianament clar. "El mestre ha de ser un model de llengua per als alumnes, ha de tenir una competència comunicativa en català excel·lent", diu Casas. Perquè potser hi haurà infants que "només trobaran un model de llengua correcta a l'escola i en el mestre". I la llengua que aprengui ha de ser aplicable "en tots els contextos". És a dir, ha d'aprendre el registre més acadèmic, o més formal, però també el registre col·loquial. I com utilitzar cada registre segons el context. Sobre els mestres recau una gran responsabilitat.

MARC SANJÉ

Parlar, escriure, llegir... i escoltar

Els futurs mestres es formen per ensenyar els quatre pilars bàsics del que s'ha de fer amb la llengua

Vic

J.V. Com a especialistes en didàctica de la llengua, us preocupen temes com el nivell de comprensió lectora amb que surten els alumnes ja des de Primària?

Es pot veure el got mig buit o mig ple. Quin és el nostre objectiu quan siguem a l'escola? Que aprenguin la llengua. Però no perquè sí, sinó perquè se sàpiguen comunicar, i això vol dir expressar les seves idees de paraula i per escrit en contextos diferents. Comunicar-se vol dir, al capdavall, ser membre de ple dret de la societat. Ho dic perquè hi ha molts prejudicis, es diu que s'ensenyava la llengua de manera molt tradicional. I no és així: hi ha escoles que l'ensenyen de manera molt competencial, que és com ha de ser. Advoquem perquè els futurs mestres sàpiguen ensenyar el que s'ha de fer amb la llengua,

Sembla senzill. És com l'aprenent de tota la vida...

És un projecte molt simple, però per això mateix ha donat bons fruits. Vam començar repartint els estudiants a les

guia, que són quatre coses: parlar, escriure, llegir i escoltar. I s'han d'interrelacionar. Això sembla molt banal, però no ho és gens. És ser capaç d'expressar les seves idees en contextos diferents.

L'ortografia o la gramàtica, queden en segon terme?

Subsidiàriament. També s'ha de saber ortografia, o gramàtica, no com un saber finalista per ell mateix, sinó perquè ajudarà que els nostres textos estiguin més bé. A vegades també sobre això es ve amb molts prejudicis. Per això és tan important treballar la llengua oral a classe, o saber produir textos per escrit.

Comprendre és aprendre!

A l'escola, els aprenentatges es fan a través del codi escrit. Llegint i escrivint, perquè així són encara la majoria dels exàmens. Si un alumne no sap escriure bé, potser sap moltes coses però no pot demostrar-les. I llegir igual: aprens a llegir, però

escoles. Cada estudiant està en un grup classe i amb un mentor o mentora, que és el mestre que l'acull durant tot el curs. És molt diferent de les pràctiques, que són més

llegeixes per aprendre. Ens hem d'esmerçar en quines estratègies podem aplicar perquè n'aprenguin. Vol dir que no té res a veure amb com apreníem de llegir vostè i jo. O fa vint anys, o tan sols deu. Parlo de llegir en línia, de llegir en pantalla, d'escriure amb l'ordinador. Llegir en línia, per exemple,

"Comunicar-se és ser membres de ple dret de la societat"

requereix unes estratègies diferents de fer-ho pàgina rere pàgina. Com llegeixen els infants, què llegeixen? Doncs els hem de donar eines perquè ho comprenguin.

Què hauran de fer amb la intel·ligència artificial els docents de la llengua?

Atendre el fet, igual com

concentrades, perquè s'allarguï tot el curs, de setembre a juny. Ens hem adonat que hi guanya tothom. L'estudiant té una responsabilitat, el mestre també, i nosaltres

en el seu moment van aparèixer els correctors. Han de ser eines al servei de l'aprenentatge, tot i que ara mateix ens estan descol·locant. Hem d'ensenyar atenent a les necessitats d'aprenentatge que tenen els nostres alumnes.

Els costa més concentrarse, diuen...

Sí, i no tenen tan arrelada la cultura de l'esforç. Sembla que s'està demonitzant la memòria, quan es clau per a determinats processos d'aprenentatge. Per tant, cal combatre tot això que ens va a la contra, aparentment, i que dificulta que un alumne segueixi els processos d'aprenentatge. L'objectiu del docent ha de ser posar a l'abast de l'alumne un repertori d'eines perquè ells agafin la que més els convé. I cadascú des de la seva diversitat i les seves capacitats. Aquest és el gran repte de l'ensenyament, a l'escola i a la universitat.

igualment. És pràctica fonamentada i reflexiva: si l'estudiant va a l'escola però no sap què ha d'observar, no li serveix. Si l'escola l'ajuda a situar-se i posar-se les ulleres

El que s'ensenyava als futurs mestres a la UVic-UCC i qualsevol universitat pot ser que no sigui vàlid d'aquí a deu anys. Se'ls ha de preparar per incorporar els canvis?

En totes les professions. I en aquesta, no sabem com seran les escoles d'aquí a deu o quinze anys, però si sabem que caldrà adaptar-se a la situació. Oi que el mestre d'avui ha de tenir competència digital docent, que fa uns anys no era necessària? Que els alumnes no siguin nadius digitals, no vol dir que sàpiguen utilitzar les tecnologies per a l'aprenentatge. Aquesta és la responsabilitat que tenim. Les metodologies per elles mateixes no són ni bones ni dolents. Son els docents els que han de decidir en cada moment com es despleguen en funció dels objectius. Decidir què s'ha d'ensenyar i com s'ha d'ensenyar és una responsabilitat del docent.

de futur mestre, aplanar el camí. Perquè és cert que als estudiants els costa fer el pas des d'aquest estadi als de mestres. Allà s'adonen del que volen ser.

ChatGPT: Amenaça o oportunitat

Experts analitzen els pros i els contres de la nova tecnologia

Vic

Andrea Hidalgo / Mireia Pérez *

“Abril, el mes de los vientos y los sueños. Los almendros en flor que adornan los campos, y la luna, reina de las noches primaverales. En este mes, la vida renace de sus cenizas, y la naturaleza se despierta del letargo invernal.” Pensaran que la persona que ha escrit això té un talent indiscutible per a la prosa, però no és així. La revolució d'intel·ligència artificial amb el ChatGPT ha escrit aquestes línies al demanar-li una prosa amb l'estil de Federico García Lorca. Sorprenent, oi?

Per entendre què és el ChatGPT, aquesta aplicació respon de la següent manera: “El ChatGPT (Generative Pre-trained Transformer) és un model de llenguatge artificial de gran escala desenvolupat per OpenAI que ha estat entrenat amb una enorme quantitat de dades textuals per aprendre a generar text coherent i rellevant en resposta a una entrada de text donada”. És una eina creada per Microsoft, que en

poc més de dos mesos ja té més de dos-cents mil usuaris. El ChatGPT ha tingut un considerable impacte en molta gent, ja que es pot utilitzar per a una gran varietat de funcions, com la generació de text, la traducció automàtica, la detecció de frauds o fins i tot la creació de xatbots conversacionals.

COM SORGEIX CHATGPT

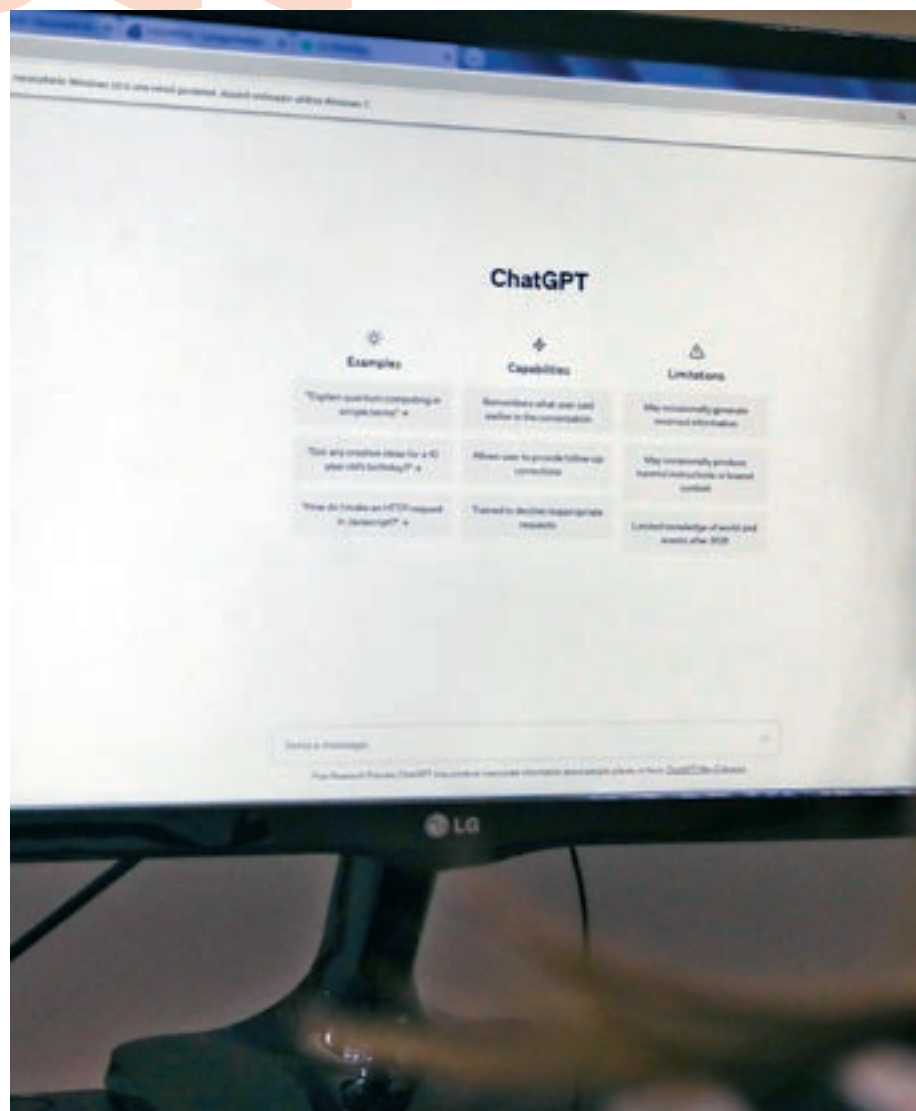
La companyia OpenAI es va crear l'any 2015 com una organització sense ànim de lucre. Un dels seus creadors va ser Elon Musk, una ment precursora en el camp de la intel·ligència artificial als Estats Units que volia assegurar-se que aquesta tecnologia es desenvolupés de manera segura i que els seus beneficis es distribuïssin a la societat. Elon Musk es va unir a Sam Altman, antic director d'I Combinator, i amb Ilya Sutskever van parlar amb un grup d'experts i tecnòlegs com el cofundador de Paypal o LinkedIn. Junts compartien la idea de fer un laboratori dedicat a desenvolupar IA amb finalitats benèfiques.

L'any 2019 Microsoft va apostar per aquesta aplicació i va invertir més de mil milions de dòlars per l'empresa dirigida per Altman.

Aquesta eina s'ha estrenat amb l'objectiu de predir la següent paraula en seqüència de text per generar una conversa natural i fluida. A més, és una de les aplicacions revelació d'enguany. Així ho descriu Richard Samson, director de la Unitat de Docència Universitària i Tecnologia Educativa de la UVic-UCC: “És la punta de l'iceberg, és la revolució de la intel·ligència artificial no només tecnològica sinó també en tots els àmbits educatius”.

En els últims anys són moltes les eines que creen continguts nous, segons el professor Samson, totes elles “són plataformes de creació”.

Entre les diferents plataformes destaca Whisper, una aplicació que distingeix el multilinguatge per generar subtítols automàtics. En aquesta llista, apareix el ChatGPT-3, que com explica Samson “l'octubre de 2022 ja estava en plena ebullició”.

El ChatGPT ha tingut un gran impacte els últims mesos perquè obre moltes possibilitats i també

AVANTATGES DE L'EINA

Sens dubte l'aparició d'aquesta nova eina té uns factors clau per ser de gran utilitat, tant en l'àmbit docent com en el professional. El gran factor d'expansió de la plataforma és ser gratuït. Així compara Raymond Lagonigro, professor Facultat de Ciències i Enginyeria especialitzat en pàgines web, la seva gran repercussió: “Instagram va trigar dos

mesos fins a arribar al milió d'usuaris, en canvi el ChatGPT l'ha aconseguit en cinc dies”.

En el món de la docència pot arribar a ser una eina molt útil si se sap utilitzar correctament. “Se li pot demanar que planifiqui una sessió presencial per a alumnes amb minuts determinats. En els treballs individuals i grupals, pot servir com a tutor de llengua. Pot crear llistes de vocabulari bilingüe

Magazín digital
d'oci i cultura

CADA DIVENDRES | EXCLUSIU PER ALS SUBSCRIPTORES

mes9.el9nou.cat

Entrevistes
Reportatges
Propostes culturals
Llibres
Música
Cinema

moltes incògnites

que són espectaculars igual que ens ensenya coneixements. A més, també pot ser creatiu, crea poesia amb extensió determinada i intenció”, explica Samson, que es posiciona a favor de l’ús de l’eina. El ChatGPT pot afectar o ajudar en diferents àmbits educatius, “com a punt de partida és una cosa molt útil, no es té per què seguir al peu de la lletra. És adaptatiu, ja que li pots demanar un altre text de menys minuts i el

refà”, detalla.

L’objectiu principal d’aquesta eina sempre ha estat facilitar i ajudar la societat, i en l’àmbit docent el professor Lagonigro considera que s’ha d’utilitzar una vegada adquirits els coneixements, “la idea és que aquesta eina ajudi, quan l’alumne sàpiga fer-lo, aquí és quan ha d’utilitzar el ChatGPT”. En l’era digital en la qual ens trobem tots els estudiants són coneixedors de l’eina,

“és una amenaça que hem d’aprendre a convertir en oportunitat”, apunta. Albert Armisen, professor de la Facultat d’Empresa i Comunicació i expert en innovació digital, comparteix opinió: “Ara mateix, els alumnes que neixen són nadius digitals, hem d’ajudar els estudiants d’ara amb aquesta innovació. És una oportunitat que hem de maximitzar tot el que podem aprofitar”. Una altra de les grans característiques de l’aplicació és la creació de textos perfectes, “et proporciona informació ordenada amb coherència i sense faltes d’ortografia”, destaca Elisabet Sarri, professora de la Facultat de Medicina de la UVic-UCC. A més, en els pròxims mesos el ChatGPT serà una eina a l’abast de qualsevol, així ho avança Jordi Conca, professor del campus Manresa: “Pròximament estarà integrat en el cercador”.

ELS CONTRES

Els xatbots comporten una sèrie de limitacions en la comprensió del llenguatge, és a dir, encara la intel·ligència artificial no és capaç de comprendre per complet el llenguatge i pot tenir dificultats per entendre preguntes complexes o expressions. “El ChatGPT pot generar informació complementària a informació falsa que li aportes. Amb una mica d’informació es fa passar per expert. El xat pot entaular una conversa amb informació falsa”, explica el professor Samson. Aquest problema també deriva a la falta de referències a la informació que aporta, ja que el xat manca de cites a

l’hora d’aportar la informació. No obstant això, si les hi demanes, l’eina et facilita un llistat de referències que a vegades no són verídiques, “si li demanes informació amb referències te les dona, però l’article a què referència no existeix”, detalla Sarri. La responsable dels treballs de final de grau a la Facultat de Ciències de la Salut, Judith Bord, insisteix en aquesta falta de fiabilitat en la informació: “No sabem la qualitat de la informació que proporciona. Crec que sí que és una eina interessant, però té moltes errades encara”.

Quant a l’àmbit universitari, la major preocupació que ocasiona aquest xat en el seu ús per part de l’alumnat és el

“No sabem la qualitat de la informació que ofereix. Encara té moltes errades”

plagi. Segons l’expert Samson, “les assignatures comporten treballs amb avaluació en les quals les respostes extensives són vulnerables al frau”. Aquesta eina implica una preocupació de cara al sistema d’avaluació, i els professors busquen alternatives per poder valorar l’aprenentatge dels alumnes, “si volem saber què han après, hem de preguntar de manera oral”, proposa Sarri.

Aquest problema engloba els diferents sectors professionals, ja que pot ser utilitzat per a tota mena d’àmbits. En el sector tecnològic, Lagoni-

gro destaca el retrocés que aquesta eina podria generar: “Pels professors que impartim docència per aprendre a programar, que hi hagi una app que et programa automàticament és un problema. Haurem de fer exàmens en paper i bolígraf”. En el sector del disseny, pel professor Massimo Menichelli, d’Elisava, també comporta una dificultat en el procés d’aprenentatge: “En disseny no sols són traçats amb línies sinó que hi ha un desenvolupament. Els alumnes sofriran una deterioració del seu instint creatiu, ja que tindran la iniciativa de crear dissenys a través d’intel·ligència artificial”. El mateix passa en l’àmbit de la innovació digital. Així ho explica el professor Albert Armisen: “Cal replantejar espais perquè no ho facin servir els estudiants. Feia anys que el GPT existia, però s’ha popularitzat canviant la interfície. Personalment, afecta completament en l’assignatura d’emprenedoria, perquè la metodologia emprada era mitjançant treballs que podien fer amb el ChatGPT”.

El ChatGPT és una poderosa eina que fins i tot està en fase de proves, per la qual cosa necessita millorar molts aspectes per ser fiable completament. No obstant això, és una revolució en l’àmbit de la intel·ligència artificial en l’actualitat i és una oportunitat de millora per a qualsevol àmbit de la societat. Com qualsevol eina, pot arribar a ser molt útil si se’n fa un bon ús.

*Estudiants de Periodisme de la UVic-UCC

Alumnes dels centres d’adults de Manlleu i Vic aprenen matemàtiques a la UVic

Vic

EL 9 NOU

El programa Escola i Universitat que impulsa la Facultat d’Educació, Traducció, Esports i Psicologia (FETEP) de la UVic acull durant els tres primers dijous de maig dos grups d’estudiants, un del Centre Formatiu d’Adults Montseny, de Vic, i l’altre del Centre Formatiu d’Adults Miquel Martí i Pol, de Manlleu, que rebran classes per part dels futurs mestres a les instal·lacions universitàries. Durant aquests tres dies els dos grups, formats per 14 alumnes de Vic i 10 de Manlleu, d’entre 40 i 60 anys, majoritàriament dones i marroquines, es traslladaran a la Universitat per fer-hi

una hora de matemàtiques sota el guiatge de 26 estudiants de mestre, que hauran preparat i dissenyat diverses activitats formatives, tot posant el focus en la innovació educativa.

Per portar a terme aquesta tasca i poder preparar els materials, els estudiants de mestre, dins l’assignatura de Didàctica de les Matemàtiques I, van fer una visita prèvia als centres per conèixer com es treballa en una aula amb alumnat adult. Un cop a la UVic, els alumnes es divideixen en dos grups de treball i se’ls assigna un estudiant de mestre a cadascun, que li serà el referent per a les tres sessions. Treballen sumes i restes a partir de l’acte d’anar a comprar, tor-

Els estudiants universitaris fan de mestres a alumnes de les escoles d’adults

nar canvi i saber calcular a l’avançada quant pot costar la compra, entre altres aspectes. Un cop acabada la sessió, els estudiants de mestre posaran en comú l’experiència i debatran qüestions de millora amb vista a les sessions següents.

Segons el degà de la FETEP de la Universitat de Vic, Eduard Ramírez, aquesta

col·laboració aporta diversos avantatges. “Representa poder visibilitzar una etapa de formació que a vegades no es considera en l’àmbit educatiu”, afirma Ramírez, que afegeix que també “ofereix l’oportunitat de compartir el projecte i d’aprendre d’una colla de mestres amb una formació i una experiència que aporten un tret dife-

rencial a la formació inicial de mestres”. D’altra banda, per als estudiants de mestre “representa una bona oportunitat de posar en pràctica uns coneixements i unes habilitats amb un grup de població adulta, amb totes les singularitats que aquest fet comporta en l’àmbit de comunicació i llenguatge”, segons el degà.

20 anys del grau en Comunicació Audiovisual

La UVic-UCC celebra el seu aniversari amb l'organització de diverses activitats durant tot el curs

Vic

Arnau Espigares / Pere Hubach*

El grau en Comunicació Audiovisual (CAV) de la Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya (UVic-UCC) està d'aniversari. Compleix 20 anys i per celebrar l'efemèride la Universitat ha organitzat un seguit d'actes que s'allargaran durant tot aquest curs. Segons Jan Frigola, coordinador del grau de CAV, que s'imparteix a la Facultat d'Empresa i Comunicació, l'objectiu principal era celebrar l'aniversari, ja que per ell "vint anys són molts". Amb motiu d'aquesta efemèride, des de principis d'any s'han celebrat diversos actes i es preveu que aquesta primavera sigui el punt àlgid de la commemoració.

El món digital avança i per tant el futur serà un món que evolucionarà a través de les pantalles i les imatges. "El futur es llegirà i s'escriurà a través d'imatges, i qui no ho sàpiga fer serà considerat analfabet", afirma Frigola. El que el present immediat demana, segons el coordinador del grau, són persones formades i que entenguin aquest llenguatge tan específic, tant la part més conceptual com la part tècnica d'aquest àmbit. Tot això, per continuar farcint de contingut audiovisual tant els mitjans tradicionals com els més

innovadors que van sorgint.

Per aquesta raó, la celebració dels 20 anys d'un grau amb tanta projecció és un bon moment per recordar d'on prové aquesta professió i cap on va. Ana Palomo, vicedegana de la Facultat

El present demana persones formades en el llenguatge audiovisual

La realitat virtual ha estat present a la UVic als Connectivity Days

S'ha creat un cinefòrum, que cada dijous projecta una pel·lícula

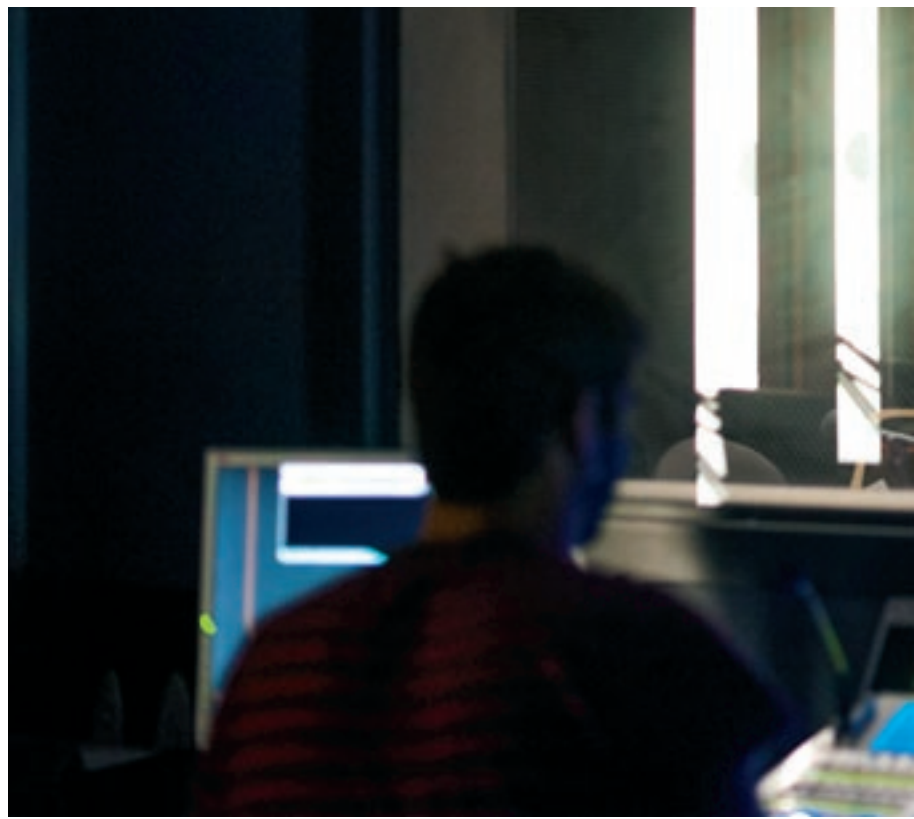
d'Empresa i Comunicació, sosté que els coordinadors que han passat pel grau han anat adaptant el pla d'estudis a les necessitats del mercat. "La comunicació ha d'identificar les tendències digitals

més innovadores per fer-ne l'ús corresponent, perquè de ben segur serà un sistema de suport necessari", afegeix.

Així doncs, en el marc d'aquesta festivitat s'ha creat el Cinefòrum, un espai en el qual cada dijous es projecta una pel·lícula escollida per un comitè de programació format pels mateixos alumnes del grau, encapçalats pel professor de la Facultat Oriol Rojas, juntament amb Ana Palomo i Jan Frigola.

En cada edició, un dels alumnes del comitè presenta la pel·lícula que es projecta i un cop acabada la projecció es fa un debat al voltant del film. De moment, en aquest espai s'han projectat pel·lícules com *El silenci dels anyells*, *El club de los poetas muertos* o, fins i tot, *Intertellar*. També, arran d'una col·laboració amb el Festival Nits de Cinema Oriental de Vic, les projeccions programades per als dijous 4 i 11 de maig es dedicaran a cinema oriental.

A part, i per primera vegada, a finals de gener es va celebrar un Congrés de Comunicació Audiovisual anomenat "Creació de continguts 360º". En aquest espai, es van convidar alumnes de cicles formatius afins a l'àmbit, així com estudiants d'últim curs de Batxillerat artístic. El congrés havia de ser un espai per generar sinergies entre professionals

Estudiants de Comunicació Audiovisual fent pràctiques a la Universitat

El periodisme que t'acompanya

EL9NOU.CAT

EL9TV.CAT / EL9FM.CAT / MES9.CAT

i estudiants. Van haver-hi diverses exposicions sobre curtmetratges d'exestudiants de Vic, nominats a festivals del prestigi del Sitges Film Festival, on van anar els directores a explicar el procés mentre es projectava el curt. També hi van anar les directores de la webserie *Lisa*, produïda des de la Universitat i amb la implicació de primera mà dels estudiants que actualment fan quart de Comunicació Audiovisual. Frigola explica que l'aula de cinema es va omplir "de gom a gom".

A més, el Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC) va escollir la UVic-UCC per fer el lliurament dels 34 Premis CAC a la investigació sobre comunicació audiovisual. Frigola explica que l'aniversari del grau va ser un dels factors que van dur el CAC a triar la UVic per fer aquesta celebració. Un altre motiu pel qual la Universitat va ser l'emplaçament que es va escollir per lliurar els premis és que en l'edició anterior la professora de la UVic-UCC Floriane Bardini va ser la guanyadora del primer premi gràcies al seu treball sobre l'audiodescripció en els continguts audiovisuals.

Per altra banda, també el dimecres 8 de març, coincidint amb el Dia de la Dona Treballadora, es va inaugurar una exposició en la qual es va publicar un documental sobre Joana Biarnés, la primera dona fotoperiodista d'Espanya. A part de tot això, també s'han convidat directores, directores i professionals del sector dins les aules per aportar el seu coneixement en el marc del programa "Professionals a l'aula". "El programa ja s'havia fet altres anys, però des de la facultat han decidit potenciar-lo coincidint amb els 20 anys del grau", diu Frigola. Aquest programa permet treballar els continguts de les matèries a partir de simulacions o jocs de rol i serveixen de "mirall professional" als estudiants.

Els Connectivity Days, que se celebren durant els dies 11 i 12 al Paranimf i la Sala Gòtica de la Casa de Convalescència de Vic, busquen aproximar les tecnologies més avançades per simular espais a través de la realitat virtual. Montserrat Casas, organitzadora de l'esdeveniment, explica que abans de la pandèmia es feia un esdeveniment similar anomenat e-week i ara es fa amb un format diferent. "Ho presentàvem amb conferències,

ge de primera mà de Ciutat Movistar. "Aquest món es basa en narratives sensorials, per tant què millor que presentar-ho d'una manera experimental. Hem de començar a facilitar els coneixements i continguts amb narratives audiovisuals", afegeix Casas.

Els usos que els podem donar a les noves tecnologies està en constant evolució i això afecta la forma amb què interactuem amb l'entorn. Actualment, les tecnologies immersives són una de les principals tendències en l'àmbit educatiu. Permeten simular escenaris professionals alhora que potencien l'aprenentatge.

Segons Frigola, "s'ha fet bullir l'olla al llarg de tot el curs". No pot avançar-ne el nom, però el padrí de la promoció que es gradua el 16 de juny és una persona escollida des dels estudis de comunicació.

L'estudiant de Comunicació Audiovisual ha de ser creatiu, curiós, crític, analític i obert al que passa al seu entorn comunicatiu i social. Per molts d'ells, acabar la carrera és una odisses, ja que a la facultat tenen les eines per poder portar a terme els seus projectes i moltes vegades no han d'invertir diners per aconseguir-los. "M'encanta el grau de CAV, perquè et permet tocar molts àmbits com la ràdio, la tele, el disseny gràfic, una mica de periodisme... tens l'oportunitat de trobar el que realment t'agrada", explica Sònia Carné, estudiant de quart de CAV. "També el fet d'estar tant darrere com davant de càmera et fa perdre la vergonya i t'ajuda a perdre la por", afegeix. De totes maneres, és aquí, a la facultat, on neixen grans creadors de contingut que entenen, llegeixen i escriuen en un llenguatge que poca gent és capaç de treballar.

*Estudiants de Periodisme de la UVic

El CAC va escollir la UVic per lliurar els premis sobre comunicació

Les tecnologies immersives són una de les tendències en l'àmbit educatiu

L'estudiant de Comunicació Audiovisual ha de ser creatiu, crític i analític

però ara el món tecnològic i digital s'ha accelerat arran de la pandèmia i, per tant, també s'ha accelerat la utilització d'aquestes eines a les empreses." Casas afegeix que donada aquesta acceleració van considerar que parlar de la tecnologia en l'àmbit de la comunicació audiovisual havia de ser diferent. Per aquesta raó, van plantejar un esdeveniment experimental.

Els dos dies ofereixen experiències immersives com vídeos 360° o la possibilitat de visitar unitats de rodar-

Participeu als sorteigs setmanals d'entrades gratuïtes

Si sou subscriptors d'EL 9 NOU registreu-vos a el9nou.cat

Si encara no en sou, feu-vos-en entrant a el9nou.cat/subscriute

EL 9 NOU.CAT

EL9TV.CAT / EL9FM.CAT / MES9.CAT

“El millor és el tracte proper”

Alba Navarro és educadora social i cofundadora de l'associació KAA, en contra de l'abús sexual

Sant Martí de Centelles

Laura Serrat

Alba Navarro es va submergir en el món de les entitats socials fins i tot abans de graduar-se en Educació Social, fa sis anys. De fet, ara està estudiant una segona carrera, Educació Infantil, i aquesta vegada ha aconseguit crear una entitat pròpia abans de rebre el segon diploma.

Navarro, nascuda a Calella i actualment vivint a Sant Martí de Centelles, va començar a treballar a l'entitat ASHES de Vic durant les pràctiques de quart. Es tracta d'una associació que treballa amb la gent gran i col·labora amb l'Ajuntament per detectar casos de persones en situacions de vulnerabilitat i solitud no desitjada. El seu compromís amb l'entitat va anar més enllà de la seva estada curricular, i encara avui dia hi treballa.

Això no obstant, la seva experiència a ASHES no ha estat l'única en la seva trajectòria professional. Navarro també ha estat part

Alba Navarro va venir des de Calella per realitzar els seus estudis, i viu a la Plana des de llavors

de la creació de l'associació KAA, que lluita contra l'abús sexual i que va néixer a partir d'una idea que ella i unes companyes van tenir fa uns anys. “El projecte va començar quan ens va retrobar amb unes companyes i ens

vam decidir tirar a la piscina per combatre l'abús sexual i vetllar per les víctimes”, explica. Navarro destaca que la creació de KAA ha implicat “trencar molts silencis” i “buscar la força i l'empoderament amb persones molt

boniques” al seu voltant. “Ha volgut dir moltes coses tant personalment com col·lectivament”, afegeix.

Explica que recentment ha tingut l'oportunitat de presentar el projecte de KAA a estudiants de tercer i quart

d'Educació Social de la UVic-UCC, una experiència que ha valorat molt positivament: “Ha estat una oportunitat per poder transmetre'ls la passió que tenim per aquesta lluita”, conclou.

Navarro assegura que ha trobat el seu lloc a la UVic-UCC i que l'entorn universitari l'ha ajudat molt. També destaca la relació personal i propera que té amb els professors, que considera “una de les millors coses” de la seva experiència a la universitat. “A vegades he tingut

“Sento que hi ha alguna cosa de la Plana de Vic que m'ha atrapat”

l'oportunitat de prendre un cafè amb diversos professors i parlar sobre com em trobo en l'àmbit personal, sempre m'han volgut ajudar en tot.” Navarro encoratja els estudiants a triar la UVic-UCC per la seva qualitat docent: “Que ho facin, de veritat, sigui qui sigui la carrera o l'àmbit en què estiguin interessats”, recomana. “Quan vaig venir a la Plana pensava que se'm faria un munt, i ara mateix sembla que no en vulgui sortir!”, afirma.

ALBA NAVARRO

“La UVic té molt bons mestres”

Ferran Erra és mestre i educador social expert en pràctiques restauratives i comunicació no violenta

Vic

L.S.

Tot i estar graduat en Magisteri, el vigatà Ferran Erra no ha exercit mai com a professor. A canvi, ha treballat en el sector de l'educació social arreu del món, i especialment a Sud-amèrica. Erra va estudiar a la UVic-UCC durant els anys 80, quan la carrera de Magisteri s'impartia al col·legi Sant Miquel i la carrera d'Educació Social encara no existia. Va ser durant el seu últim any de carrera quan es va estrenar l'edifici de l'actual universitat, on va finalitzar els seus estudis.

L'educador recorda els seus anys d'estudiant amb molta estima: “Crec que van ser fonamentals per a la meua carrera en el sector social”. I és que un cop acabada la carrera universitària, Erra es va endinsar en el sector social i aviat li van proposar un contracte en un centre de protecció de menors a Vic, on va treballar molts anys com a educador. És a partir d'aquesta experiència que va decidir continuar treballant

Després d'haver dut a terme projectes arreu del món, Erra va tornar a Catalunya per continuar la seva labor

la infància i l'adolescència en risc a altres països. Referent en pràctiques restauratives i comunicació no violenta, ha estat convidat a impartir tallers a la UVic-UCC en diverses ocasions durant els últims anys. Afirmar que

va ser a Sud-amèrica on va adquirir una formació en aquestes matèries, que li ha permès ser un dels puntals del centre de menors Qalau-ma, a Bolívia, un dels seus projectes més destacats. En aquest país, explica, un dels

negocis dels interns a les presons és la compra i venda de cel·les: “Si tens diners pots comprar una cel·la, però si no has de dormir sota dels balcons en plàstics, com la majoria de joves que hi ha a la presó”. Malgrat que la

legislació boliviana estableix que els menors privats de llibertat han de ser tancats en instal·lacions separades de les presons d'adults, fins aquell moment no existia cap centre que ho complís. L'any 2002 va viatjar al país per edificar un nou centre de menors, i va donar als joves una alternativa a les presons d'adults. També es van organitzar concerts de música, teatre i altres activitats que van millorar el benestar emocional dels interns. “El 2012 ja hi havia un centre amb cara i ulls, amb

“Una part de la meua feina és fer tallers per a mestres a la UVic”

una zona esportiva, habitacions dignes, serveis de menjador diaris, una zona de cultiu i un equip d'educadors i educadores treballant el projecte socioeducatiu amb ells.”

Erra ha elogiat els mestres que va tenir durant la seva estada a la UVic-UCC: “Va ser una època una mica rebel per part meua, però vaig aprendre molt”. També subratlla el gran progrés de la universitat des dels seus inicis, destacant les seves instal·lacions i la varietat de carreres i programes que ofereix.

ALBERT LLIMOS

Al Remei, contra la bretxa digital

El Laboratori d'Innovació Social i Digital de la UVic-UCC treballa des de fa dos anys al barri

Vic

Jordi Vilarrodà

Des de l'alfabetització digital per a famílies que amb prou feines s'han iniciat en aquest món fins a explicar a uns joves que el seu mòbil pot ser molt més que un giny per fer tiktoks. El Laboratori d'Innovació Social i Digital (LISD) de la UVic-UCC, situat al barri del Remei de Vic, porta gairebé dos anys treballant perquè la superació de la bretxa digital sigui alguna cosa més que un desig benintencionat o una expressió buida de contingut.

El laboratori és part d'un projecte, l'Osona Lab City, que va més enllà i cobreix un ventall ampli de necessitats de formació, emprenedoria i dotació d'infraestructures digitals. "El que fem és aportar accions per millorar les necessitats digitals de la població, sobretot la més vulnerable", explica Carles Bosch, coordinador del Grau en Multimèdia, Aplicacions i Videojoc. Des de la perspectiva digital, com és el seu cas, o des de l'educativa, en què també participen professors de la Facultat d'Educació, Traducció, Esports i Psicologia intenten "acostar els dos mons" i posar-ho a disposició de veïns i d'entitats. La ubicació en el territori de la ciutat és intencionada: és on es detecta més risc que la bretxa digital es faci crònica. "Sobretot des de la covid, amb el teletreball i amb els tràmits en línia, en què hi ha més risc que alguna part de la societat es quedi enrere." Han treballat des del local d'una antiga oficina bancària situada al costat del CAP El Remei, i aviat es traslladaran al local que tindrà la UVic-

Els pòdcasts de la biblioteca

Vic La Biblioteca Pilarin Bayés proporciona al LISD les eines tècniques que necessiten. "I que les sàpiguen fer servir ells mateixos", explica Carles Bosch. Entre altres activi-

tats, es porta a terme una formació per fer pòdcasts, aprenent a gravar o editar aquest format digital de ràdio. A la fotografia, un taller de pòdcasts, aquest dimecres a la tarda a la biblioteca.

Carles Bosch: "Volem mantenir l'activitat"

Vic El finançament per tirar endavant aquests projectes, de la Generalitat i l'Ajuntament, tenia una durada de dos anys i ara s'acaba. "Des del principi es va fixar l'objectiu que totes les accions tinguessin continuïtat per elles mateixes, voldríem mantenir-les i estem buscant finançament per fer-ho", explica Carles Bosch (a la fotografia, al campus de Torre dels Frares).

UCC a la plaça de la Noguera, compartint espai amb altres serveis universitaris. Allà es crearà el que anomenen *refu-*

gi digital, pensat sobretot per als més joves.

Els van ser un dels primers objectius quan es van instal-

lar al barri: detectar quines eren les seves necessitats. Perquè encara que siguin nadius digitals i es moguin

perfectament en aquest entorn, el problema pot ser la connectivitat. "Potser hi ha famílies que no tenen prou recursos per tenir bona connectivitat i dades mòbils a casa, i llavors es passen el dia buscant wifis obertes. El *refugi digital* ha de cobrir aquesta necessitat, però ha d'anar més enllà. "No només donar els recursos físics, sinó que es formin." Extraescolars que els apropin a la robòtica, o al multimèdia, per exemple. "Que els motivi per fer servir aquestes eines més enllà de les xarxes socials", explica Bosch. La mateixa UVic-UCC ofereix cicles formatius en aquest àmbit a La Farinera, i després, graus com el mateix de Multimèdia. Per reforçar la connexió amb el món universitari, el primer contacte amb els joves del barri es va fer també a través d'estudiants, els del grau d'Educació Social. Els de Multimèdia

"Que les eines digitals serveixin per a més que per fer tiktoks"

també estan treballant en eines que es puguin utilitzar des de la Biblioteca Pilarin Bayés. El plantejament de tot el que es porta a terme és que sigui "replicable" en diferents llocs, i per això l'experiència del LISD ja està interessant a altres municipis de la comarca, com Manlleu.

L'Osona Lab City té altres *antenes* en el territori: a Vic mateix hi ha el FabLab del centre cívic de Can Pau Raba, que està centrat en la cultura *maker* i en la sostenibilitat, i a Manlleu, el TechHub que s'ha ubicat a La Salle i que s'ha dotat amb maquinària tecnològica útil per a empreses, com impressores en 3D, una fresadora o una talladora làser. I els projectes de Manlleu Smart City sobre residu o sobre energia.

La UVic-UCC i el FC Andorra faran recerca sobre rendiment esportiu

Vic

EL 9 NOU

El Centre d'Estudis en Esport i Activitat Física (CEEAF) de la Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya (UVic-UCC) i el primer equip del Futbol Club Andorra treballaran de forma conjunta per desenvolupar estudis relacionats amb el rendiment esportiu, la salut de l'esportista i els

mètodes de recuperació en l'àmbit del futbol. Aquesta col·laboració, iniciada enguany, però que s'espera que pugui tenir continuïtat, es durà a terme gràcies a un conveni de col·laboració entre les dues institucions i amb vigència fins al juny del 2024. L'acord parteix del fet que la recerca ha d'aportar avenços per a la salut i el benestar dels jugadors, un factor clau per assolir el seu

Representants de la UVic-UCC i del FC Andorra que han participat al conveni

màxim rendiment i donar resposta a preguntes del dia a dia de l'activitat física dels

esportistes.

Per part de la UVic-UCC, Jordi Vicens, membre del

CEEAF, investigador del grup de recerca Sport, Exercise and Human Movement (SEaHM) i docent del grau en Ciències de l'Activitat Física i de l'Esport (CAFE), ha liderat i establert les bases inicials del conveni, conjuntament amb el director del CEEAF, Javier Peña, i Albert Altarriba, ambdós també membres del grup de recerca SEaHM. Per part del FC Andorra, les persones que han treballat per fer possible aquesta col·laboració han estat Aitor Yeto, preparador físic i membre de l'*staff* del primer equip, juntament amb Jaume Nogués, director general del club, i David Ferriz, *team manager*.

MARC CASAS

El Campus Market s'havia deixat de fer a causa de la pandèmia i dimecres va tornar a omplir d'activitat el campus de Miramargés, com es pot veure en aquestes quatre escenes

El mercat de la comunitat universitària

L'UVic Campus Market obre el campus de Miramargés, un cop a l'any, a parades de col·lectius i empreses

Vic

Raimon Palomeque

L'UVic Campus Market és un mercat que aplega algunes de les empreses que col·laboren en la plataforma de descomptes UVals. El mercat està obert a tota la comunitat universitària i aglutina parades de diferents categories: comerç, cultura, esports, formació, lleure, salut i bellesa

i turisme-mobilitat. I aquest dimecres es recuperava després de la pandèmia.

Algunes de les empreses que hi van participar van ser Dhoplanet, Twoleft o Òptica Universitària, entre d'altres. La idea d'aquests establiments més petits és donar-se a conèixer i proporcionar ajuda als estudiants de la UVic. "Som dissenyadores gràfiques i oferim dissenys i

maquetació de treballs universitaris, volem ajudar els estudiants", explicava Anna Morera, de Twoleft.

Hasier Garcia, de la parada de Dhoplanet, remarcava que "en ser una empresa petita costa que la gent ens conegui. El nostre objectiu és donar a conèixer la nostra marca. L'UVic Campus Market ens ha semblat una gran oportunitat per fer-ho".

Així mateix, es duen a terme diversos sortejos que realitza cadascuna de les parades, com Canet Rock o Vic-ETB. Hi ha establiments que hi van per informar sobre descomptes exclusius, com seria el cas d'Abacus o Fitup. També parades que ofereixen informació sobre temes que van des dels beneficis del CBD (cannabidiol) fins a diferents voluntariats

i viatges solidaris o novetats sobre estètica i salut.

Al migdia, es va dur a terme el Paraulògic, una activitat relacionada amb aquest joc per guanyar diferents premis, i també es podia gaudir d'una altra activitat dirigida a càrrec de Fitup. Per completar la jornada, hi havia també *food trucks* per als qui volien menjar o beure alguna cosa.

HOMENETS

Miquel Tuneu

